

Пише: Војислав Шешељ
петак, 12 децембар 2014 08:06

Може слободно да се каже да је хашка тамница српска гробница, да је то тамница у којој је по ко зна који пут учињена сеча српских кнезова. Како сте успели да преживите у том казамату, шта вам је помогло и како се осећа човек када изађе из тих зидина?

Војислав Шешељ: У Хашком трибуналу се суди целом српском народу кроз процесе најистакнутијим српским политичким, војним и полицијским лидерима и командантима. Хашки трибунал је изузетно антисрпског карактера. То говори проценат процесуираних Срба у односу на Хрвате, муслимане, Албанце и друге. Тамо се води једна огорчена борба, у којој су оптужени Срби хендикепирани, јер не важе ни оне гаранције које смо ми имали у кривично-процесном праву још у комунистичко време. Тамо нема никаквих гаранција. Тамо је човек једноставно препуштен у руке других и нема куд. Поготово што су тамо и адвокати у доброј мери инструменти Хашког трибунала. Ниједан Србин није био у стању да сам себи плаћа адвокате, па је по службеној дужности узимао адвоката са листе, коју је састављао секретаријат трибунала и ти адвокати који примају паре од трибунала, превасходно воде рачуна да се не замере трибуналу, да не би остали без ангажмана. Наравно, и међу њима има људи који су савесни и који су добро обављали свој посао, али је проблем у следећем: шта год ви извете у судници, какве год доказе поднесете, они имају унапред одређен задатак и они пресуђују без милости.

Што се мене лично тиче, ја сам тамо непрекидно водио борбу и та ме је борба одржала. Терао сам инат, пркосио, они то нису могли да схвате, они су остајали забезекнути због таквог мог понашања. Једноставно се појављује још увек размишљање код великог броја хашких судија и тужилаца да је била велика грешка што су ме оптужили. Да су знали какав сам и какве ће проблеме имати са мном, не би ме никада ни оптужили. Многе судије говоре да сам чудовиште, да сам невероватан, да сам монструм у одређеном смислу, јер шта год покушају против мене – не успева им, а на крају су ме избацили, брутално су ме избацили из шевенингенског затвора. Нити сам ја тражио, нити сам прихватао неке услове, нити су они услове постављали, него су они само једноставно рекли, хајде, пакуј се и идеш.

Пише: Војислав Шешељ
петак, 12 децембар 2014 08:06

Да су знали какав сам и какве ће проблеме имати са мном, не би ме никада ни оптужили.

Једном приликом сте рекли да вам је у Шевенингену помогло Министарство спољних послова Русије. Када је то било?

Да! То је било када сам штрајковао глађу. Ја сам 28 дана штрајковао глађу и био сам на ивици живота. био сам поставио шест услова, а они упорно нису хтели да их испуне. Један од услова је био да ми омогуће да се сам браним, други да се нормализују посете моје породице, затим да се промени у потпуности судско веће, које ми је одузело право на одбрану, да се региструју моји правни саветници, да ми се сви документи достављају на папиру и на српском језику... Хашки трибунал је то категорички одбијао, међутим, када је руско Министарство спољних послова, негде 24–25. дана мог штрајка, издало прилично оштро саопштење посвећено мом случају, одједном се нешто променило тамо и двадесет осмог дана су прихватили све моје услове. Дакле, то је била пуна победа.

Какву сте Србију затекли по повратку и социјално и политички?

Много гору, него што сам је оставио пре 12 година. Народ много теже живи, влада некакво безнађе, то је оно што највише потреса. Људи су изгубили наду, последња велика превара је била ова напредњачка власт. Они су у тренутку народу пробудили наду, народ је био огорчен на досманлије, који су претходно владали, међутим сад народ увиђа да је и ово једна велика превара и безнађе је рекао бих опште.

То је била пуна победа.

Данас Србија ипак није увела санкције Русији, а то су урадиле све околне државе, а зна се да је Србија одбила захтев Путина да особље које раде у руском хуманитарном центру у Нишу добије дипломатски статус. Шта мислите да ли ће српска влада остати при одлуци да се санкције против Русије не уводе и какви ће бити будући односи Србије и Русије?

ВШ: Када би Србија случајно увела санкције Русији, то би било као кад би сама себе обесила, то би била општа пропаст за Србију. Међутим режими у Србији нису искрени у односима са Русијом. Претходни досманлијски режими Зорана Ђнђића, Војислава Коштунице, Бориса Тадића и овај садашњи напредњачки режим. Сви су они прозападни по свом карактеру, а хтели би што више користи да извуку од Русије, а да што убрзаније улазе у интеграцију са ЕУ. То је једна врло неморална позиција. Ја сам жигосао понашање председника Републике Томислава Николића и председника владе Александра Вучића, који су у протеклих месец дана, у више наврата дали изјаву да признају да је Крим саставни део Украјине. Крим је саставни део Русије, он је у уставном систему Русије и оповргавати чињеницу да је Крим саставни део Русије, представља угрожавање територијалног суверенитета и интегритета Русије. Како ми да очекујемо да Русија помаже Србију, да штити наш територијални интегритет и државни суверенитет, а да наши челници оспоравају руски територијални интегритет. Међутим Русија има огромно стрпљење у наступу према Србији. Русија се само изјаснила да је апсолутно неприхватљиво учлањење Србије у НАТО – пакт, док по питању учлањења у ЕУ – ћути. Она то препушта Србији да одлучи, а ја сам убеђен да је руска жеља да не улазимо ни у ЕУ.

Перспектива Србије је интеграција са Русијом.

Оно што је перспектива Србије – то је интеграција са Русијом, улазак у Бесцарински савез Русије, Белорусије и Казахстана, у евроазијске интеграције, у ОДКБ, затим у Заједницу независних држава и тако даље. Садашњи режим зависи много од запада, у западним је рукама, запад њиме манипулише и који год руски предлог дође, који није по вољи запада, овај напредњачки режим га, као невољно, одбије. Тако и поводом те базе код Ниша, тако и у многим другим стварима, али сад се режим хвата за главу због

Пише: Војислав Шешељ
петак, 12 децембар 2014 08:06

одустајања Русије да гради Јужни ток.. Али није Русија та која је спречила изградњу ЈТ, него ЕУ. Европска унија се изјаснила против и једна од њених чланица – Бугарска, слепо је следила такву одлуку. Бугарска се могла супроставити. Како се супроставила Мађарска? За свако честитање је став Мађарске. Мађарски премијер је рекао: "Ако ви на тај начин угрожавате Мађарску, ми ћемо преиспитати чланство у ЕУ".

Бугари су слепо послушали све што је дошло са запада. Тако је онемогућен почетак рада на гасоводу. Е сад, ја лично мислим да није све изгубљено, да би Мађарска, Аустрија и још неке земље које су чланице ЕУ, осећајући се угроженим, да би могле да изврше притисак да се омогући реализација пројекта ЈТ. Ако не дође до реализације оваквог пројекта, онда није немогуће да Русија направи гасовод према Турској, она ће имати на турско-грчкој граници један пункт на коме ће продавати гас западној Европи. Није немогуће да се онда направи гасовод преко Грчке и македоније за Србију и даље за Мађарску и Аустрију. Дакле нису све варијанте изгубљене. Која ће варијанта бити на делу, остаје да се види и не зависи од нас Срба, а не зависи много ни од Русије, јер Русија хоће да продаје гас Европској унији, а ЕУ уцењује. Европска Унија је тражила од Русије да се њен гасовод може користити и за транспорт туђег гаса. Која би то земља на свету пристала? Која би то компанија на то пристала?

Пише: Војислав Шешељ
петак, 12 децембар 2014 08:06

Пише: Војислав Шешељ
петак, 12 децембар 2014 08:06

Пише: Војислав Шешељ
петак, 12 децембар 2014 08:06

